

سخنرانی در مراسم بیعت اصناف مشهد، مسؤولین بنیاد پانزده خرداد، نهضت سواد آموزی و وزارت نیرو - 8 تیر / 1368

بسم الله الرحمن الرحيم

از همه‌ی برادران و خواهران عزیز متشکر و ممنون هستم. به همه‌ی شما که از اعماق جانتان داغدار هستید، صمیمانه تسلیت عرض می‌کنم.

حقا امت اسلام در همه جای عالم احساس یتیمی کرد. اگر ملت ایران همچنان لباس عزا بر تن داشته باشد و دایما از دیدگانش اشک بیارد و مرقد مطهر آن عزیز را رها نکند، حق دارد. شاید این خلا عظیم، تا سالهای متمادی در دلها و جانها و محیط زندگی ما و دنیای اسلام پر نشود. شما از راههای دور و نقاط مختلف کشور به این جا تشریف آوردید؛ اما همه احساس و انگیزه و تکلیف مشترک دارید، و این نقطه‌ی قوت است.

برای انجام کارهای عظیم، فقط باید به کمک و نصرت الهی و ایمان عامه‌ی مردم تکیه کرد. پول و سلاح مدرن و قدرت مادی و سیاستبازی و سیاسیکاری، تکیه‌گاه مطمئنی برای انجام کارها نیستند. البته آن دو عامل، در عرض یکدیگر نیستند؛ بلکه در طول هم هستند؛ یعنی اگر تکیه‌گاه ما خدا و کمک الهی بود، دلها و مردم هم متوجه پروردگار خواهد شد.

خدای متعال به رسول گرامی خود - که بزرگترین تکلیفها را متناسب با شخصیت او بر دوشش گذاشته بود و در طول تاریخ بشر، هیچ تکلیفی بدان پایه نمی‌رسید - فرمود: "هو الذي ايدك بنصره و بالمؤمنين"; یعنی همین دو تکیه‌گاه - نصرت الهی و کمک مؤمنین - تو را پیش برد. برای همین است که ما اعتقاد داریم وقتی قدرتهای مادی با حق سینه‌به‌سینه شوند، پوشالی و توخالی هستند، و وقتی به قدرتهای باطل اعتنایی نشود و انسانها با اراده‌ی خود با آنها درنیفتند، هیچ عکس‌العملی نخواهند داشت، و هرگاه نیروی پرتوان مردم با قدرتهای باطل درگیر شود، خودبه‌خود آن قدرتها را به عقب‌نشینی وادار خواهد کرد.

در گذشته و نیم‌قرن اخیر که قدرتهای استعماری اروپا و امریکا با ملتها سرستیز داشتند، هر جا ملتها با این قدرتها درافتادند، آنها مجبور به عقب‌نشینی شدند. امریکا تا وقتی امریکا بود که ملت ویتنام با او درگیر نشده بود؛ هنگامی که درگیر شد، این کشور به ظاهر قدرتمند، به یک نیروی شکست خورده که ظرف مدت چند ماه مجبور شد پانصد هزار نیروی نظامی خود را از صحنه‌ی نبرد عقب بکشد، تبدیل شد!

قدرت استعماری فرانسه و انگلیس هم خیلی قوی محسوب می‌شدند؛ اما هنگامی که مردم کشورهای زیر ستم با آنها درافتادند، گویی کوهی از پنبه و پوشال به نابودی گرایید. رژیمهای استبدادی هم این طبیعت را دارند و با مشاهده‌ی هجوم ملتها عقب‌نشینی می‌کنند؛ ولی اگر احساس کنند که مردم جرات مقابله را ندارند، روزبه‌روز بر فشار و تهدید خود می‌افزایند.

باید نیروی ملت منسجم شود و با ایمان حرکت کند و به خدا تکیه دهد و از سختیها نترسد و پا عقب نکشد، تا هیچگاه دشمن به خود اجازه‌ی نفوذ ندهد. در گذشته افرادی بودند که سطحی فکر می‌کردند و ظاهرین بودند. هر چند نمی‌شود به آنها اتهام غرض‌ورزی زد، ولی نمی‌توانستند باور کنند که توان مقابله با دشمن در ملت وجود دارد. اما آن کسی که راز حرکت تاریخ و سنتهای الهی را می‌داند، ایستادگی می‌کند و انسجام می‌بخشید و اراده را تقویت می‌کند.

در کنار همه‌ی اینها، رهبری پیشاهنگ و قوی لازم بود که بحمدالله ملت ما از آن بی‌نصیب نبود. اقبال با مردم ایران بود که خدای متعال گوهر یکدانه و ذخیره‌ی خودش را به آنها عنایت فرمود. معمولا خدای متعال گوهرهای

ناب خود را برای روزهای حساس تاریخ بشر ذخیره می‌کند، و ما این افتخار را داشتیم که خداوند یکی از گوهرهای گرانبهائی خود را در میان ما قرار داده بود. خلیفه امام (ره) را می‌دیدند، اما نمی‌شناختند و او را به انسانهای معمولی تشبیه می‌کردند؛ اما جوهر درخشان و فروزان او به کمک پروردگار و در سایه‌ی عبودیت خدا آشکار شد. او برای خودش عنوان و بهره‌ی قابل نبود. آن دستی که توانسته بود تمام سیاستهای دنیا را با قدرت خویش تغییر دهد و جابه‌جا کند، آن زبان گویایی که کلامش مثل بمب در دنیا منفجر می‌شد و اثر می‌گذاشت، آن اراده‌ی نیرومندی که کوههای بزرگ در مقابلش کوچک بودند، هر وقت از مردم صحبت می‌شد، خودش را کوچکتر می‌انگاشت و در مقابل احساسات و ایمان و شجاعت و عظمت و فداکاری مردم سر تعظیم فرود می‌آورد و خاضعانه می‌گفت: مردم از ما بهترند. انسانهای بزرگ همین‌گونه‌اند. آنها چیزهایی را می‌بینند که دیگران نمی‌توانند و یا نمی‌خواهند رؤیت کنند.

گاهی در مقابل کارهایی که به نظر مردم معمولی می‌آید، آن روح بزرگ و آن کوه سستبر تکان می‌خورد و می‌لرزید. هنگام جنگ، بچه‌های مدرسه در نماز جمعه‌ی تهران قلکهای خود را شکسته بودند و پولهایش را برای جنگ هدیه کرده بودند. فردای آن روز که خدمت امام (ره) رسیده بودم، ایشان را در حالی که چشمهای خداینش از اشک پر شده بود، دیدم؛ به من فرمودند: کار این بچه‌ها را دیدی؟ به قدری این کار به نظرش عظیم آمده بود که او را متأثر ساخته بود.

او خوب می‌فهمید و درست تشخیص می‌داد. او از همه‌ی انسانهایی که ما تاکنون دیده‌ایم و وصف آنها را شنیده‌ایم - غیر از انبیا و اولیا و ائمه (ع) - یک سر و گردن بالاتر بود. افراد بزرگی که ما در تاریخ گذشته و معاصر زندگی آنها را مطالعه کرده‌ایم، هیچکدامشان به لحاظ عظمت، اصلاً قابل مقایسه با شخصیت عظیم او نبودند؛ اما همین امام در مقابل مردم می‌گفت: من در برابر شما احساس حقارت می‌کنم.

خدای متعال آن قدر عظمت در اجتماع یک ملت مؤمن گنجانده، که آن را با نصرت خود مقایسه کرده است؛ "هوالذی ایدک بنصره و بالمؤمنین". این روحیه را نگهدارید. تا شما ملت ایران، این اتحاد و آمادگی برای انجام کارهای بزرگ را دارید، همه‌ی آرزوهای انبیا و اولیا (ع) به دست شما قابل عمل است. آمال بزرگ آنان، استقرار عدل جهانی و نجات مستضعفان و نابودی ظلم در سطح عالم بود. البته وعده‌ی الهی حق است و استقرار عدل جهانی فقط در دوران ظهور حضرت بقیه‌الله (ارواح‌القدس) انجام خواهد گرفت؛ اما یک ملت مؤمن و مبارز می‌تواند زمینه را برای تشکیل آن حکومت فراهم کند؛ همچنان که ملت ایران تاکنون توانسته و بر خیلی از مشکلات فایز آمده است.

ما امروز در مقابل قدرتهای جهانی، احساس کوچکترین ضعفی نمی‌کنیم؛ احساس قدرت ما بالاست. ما به قدرتهای جهانی می‌گوییم، اگر شما محبت ملت ایران و نظام جمهوری اسلامی را می‌خواهید، باید شرایط ما را بپذیرید. اولین شرط این است که دست از زورگویی و گردن کلفتی و افزون‌طلبی خودتان بردارید. شرط دیگر این است که دفاع از تروریستها و مفسدان و بدکارانی را که علیه این انقلاب یا انقلابهای دیگر مشغول توطئه هستند، رها کنید. چرا قدرتهای بزرگ از قبیل امریکا به خودشان حق می‌دهند که هر جا ملتی قیام کرد و انقلابی به راه انداخت و حکومتی مردمی تشکیل داد، فوراً در اداره‌ی آن کشورها اخلال کنند و به مخالفان آن حکومتها، سلاح و تجهیزات و پول و رادیو دهند و به نفع آنها تبلیغات کنند و هزاران خبثت دیگر را مرتکب شوند، تا شاید بتوانند آن حکومتی را که مستقل است - هرچند به‌طور نسبی - از پا درآورند؟! امریکا باید به خاطر حمایت خود از ضد انقلابیون و منافقان و قاتلان مردم توبه کند. مادامی که این توبه‌های سیاسی انجام نگیرد، دشمنی و خشم ملت ایران نسبت به ابرقدرتها - خصوصاً شیطان بزرگ امریکا - به‌هیچ‌وجه کم نخواهد شد.

ما احساس می‌کنیم بحمدالله از درون قوی هستیم. قوت ما، نه به خاطر تکیه به کسی یا به سیاستی یا به روشی از

سیاستها و روشهای معمول دنیاست؛ بلکه به خاطر این است که با خدا رابطه داریم و می‌دانیم برای او کار می‌کنیم و کمک او شامل حال ماست.

ما انگیزه‌ی جز رضای خدا و پیاده کردن احکام الهی نداریم. این، هدف ما و تمام زندگی ماست. عمرمان را در این راه گذرانده‌ایم و هم‌هی ملت ایران نیز همین احساس را دارند. بنابراین، هم به کمک الهی اعتماد و اطمینان داریم، و هم به آگاهی و ایمان و انگیزه‌ی قوی مردم متکی هستیم. باید این دو نیروی قوی را حفظ کنید. نگذارید در انگیزه‌ها و ایمانتان، کوچکترین سستی و اختلال به وجود آید. دشمن خیلی کار می‌کند، تا با بزرگ جلوه دادن مشکلات، ایمان و حرارت و انگیزه‌ی مردم را کم کند. البته طبیعی است ملتی که ده سال است انقلاب کرده و در طول این مدت دایماً با دشمن درگیر بوده است، مقداری از مشکلات را تحمل کند. ملتی که هشت سال درگیر جنگ بوده و در تمام سالهای آن، با تلاش و تدبیری که به کار بسته، خودش را در مقابل دولتهای دیگر مقروض نکرده و در عین حال توان رزمش هم پایین نیامده است، بناچار تا حدودی در مزیقه و تنگنا قرار خواهد گرفت. وقتی ما دست نیاز به سوی کشورهای دیگر دراز نکردیم و عزت و استقلال خود را حفظ کردیم، طبیعی است که در داخل به ما سخت بگذرد. اگر ملت رشید و قدرتمند ما تلاش کند، این سختیها و دشواریها برطرف خواهد شد. ترفند خصمانه‌ی دشمن این است که مشکلات را بزرگ جلوه دهد و موفقیتها را کوچک بشمارد و روی کمبودها انگشت بگذارد و آنها را مشکلات اصلی جامعه و نامود کند. مردم باید بر این ترفندها و تبلیغات فایق آیند. توطئه و ترفند دیگر دشمن این است که القا کند بین مسؤولان و یا مردم، جناح‌بندی حاد خصمانه وجود دارد! مردم نباید این تبلیغات را جدی تلقی کنند. البته از لحاظ سیاسی، اختلاف سلیقه وجود دارد، که طبیعی است و وجود آن خطری را ایجاد نمی‌کند. بارها امام (ره) می‌فرمودند: من از این بحثها نگران نمی‌شوم؛ نگرانی ما زمانی است که اینها را عمده کنیم. نباید تصور کنیم که به خاطر این مباحثات، آحاد ملت از هم جدا می‌شوند. اگر مسؤولان و یا مردم، اختلاف سیاسی و سلیقه‌های مختلف داشته باشند، باز هم دوش‌به‌دوش و دست در دست یکدیگر، برای کشور و نظام کار می‌کنند. اگرچه در حال حاضر اختلافات سلیقه‌ی کم‌رنگ شده است، ولی مسؤولان و مردم نگذارند زمینه‌های اختلاف در جامعه به وجود آید.

من از همه‌ی آحاد ملت می‌خواهم که به خاطر دوستی و علاقه‌ی به من، هیچ‌کس را مورد تهاجم یا اهانت قرار ندهند؛ این کار هیچ وجهی ندارند. معنا ندارد که یک نفر بگوید من با فلانی بیشتر دوست هستم، یا از لحاظ فکری به فلانی نزدیکترم و دیگران دورتر هستند! باید همه در خط اسلام و انقلاب و دنبال هدفهای اسلامی باشیم و با همان شعارها و آرمانهایی که امام عزیزمان ما را پیش برد و در مقابل دشمنان ایستادگی کرد، راه گذشته را ادامه دهیم.

خبثت و خصومت دشمنهایی ما که تغییر نکرده و ماهیت آنها که عوض نشده است؛ بنابراین باید با اتکال به خدا و پافشاری بر همان اصول، در صف واحد حرکت کنیم. افراد را طرد نکنید، به دیگران تهمت نزنید و به کسی اهانت نکنید. همه با یکدیگر برادرند و در خط امام (ره) هستند و تصمیم منتخبان مردم را با همه‌ی وجود تأیید می‌کنند. ما تکلیف سنگینی بر دوش داریم و بایستی این راه را با قوت و قدرت ادامه بدهیم.

من آینده را بسیار روشن می‌بینم و مشکلات را قابل رفع می‌دانم. احساس می‌کنم نیروی عظیم مردمی و انقلابی خواهد توانست کوهها را از سر راه بردارد. ما از بیشترین مشکلات عبور کرده‌ایم. البته نمی‌گوییم هیچ مشکلی وجود ندارد. هیچ انسان و جامعه‌ی نیست که برای انجام کارهای بزرگ، با مشکلات مواجه نشود. آنچه در مقابل ماست، مشکلاتی است که در مقابل همت ملت ایران و اراده و قدرت درونی آنها، و بالاتر از همه لطف پروردگار، چیزی به حساب نمی‌آید.

خداوند ان‌شاءالله همه‌ی شما را موفق و مؤید بدارد؛ توجهات و دعای حضرت ولی‌عصر (ارواح‌نفاذ) را شامل حال

دفتر مقام معظم رهبری
www.leader.ir

ما کند و به شما توفیق دهد تا بتوانید به بهترین وجه رضای آن بزرگوار را کسب کنید.
والسلام علیکم و رحمه الله و برکاته